

punkt, navnlig mod det, som vi maa sætte størst Pris paa, som ikke nogenfinde fra nogen Minister ere fremkomne, og som de Herrer maaske kunne komme til at skyde en hvid Pind efter for mange, mange Aar. Den ærede Minister har saaledes udtalt, om end i en dækket Form, der naturligvis nærmere skal finde sin Forklaring, at det var muligt, at han kunde med denne første Uddannelse og denne Garnisonstid nøies med een Gjenindkaldelse for Hovedvaabnene. (Ordføreren: Hvor har han sagt det?) Det har han udtalt her i Salen, om end, som jeg sagde, med fornøden Dækning, altsaa afventende, naturligvis, hvorledes en saadan Tanke skal udtrykkes i et andet Forslag end det, som her ligger for. Et Forslag altsaa, der i militær Henseende er forsvarligt, hvilket jeg ikke tvivler om, at det Forslag kunde være, som blot lagde Beslag paa een Indkaldelse for de fire Aarganges Mandskab, og som derefter for de første Aargange af Forstærkningen satte en Indkaldelse paa 12 Dage, for at Folkene kunde komme ind og forny gammelt Kammeratskab og lære deres nye Befalingsmænd i Forstærkningen at kende, et Forslag, siger jeg, med en saadan Gjenindkaldelse, set i Sammenligning med det nuværende, er det, de Herrer ville afstære sig Muligheden for at kunne naae for at beholde det Gamle, de 3 Gange Indkaldelse med de 120 Dage. De vide ligesaa godt som jeg, at Reservens Gjenindkaldelse og den senere anden Gjenindkaldelse ofte ere meget besværlige for Folk, der have nedsat sig i en selvstændig Stilling eller ogsaa ere i en tjenende Stilling, og at det har en umaadelig Betydning for den Enkelte og en stor Værdi for Samfundet, om disse mange Tusinde Arme i Sommerens Tid kunde bevares hjemme ved deres daglige Dont. Det er det, de Herrer ved Siden af, hvad andre Gjenstaber dette Forslag har som Grundlag for en videre Forhandling, ville modsætte sig. Jeg beder dem ikke om at lade være, men jeg ønsker kun, at vi klargjøre til alle Sider Ansvar; thi jeg antager, at Regnskabsdagen kommer nok og, jeg haaber, baade til Held for denne Sag og for mange andre. Set enkeltvis, er saaledes ganske vist denne sidste Modstand den besynderligste og den forunderligste, idet de Herrer synes at gaa bort fra deres gamle Principer og at bekæmpe dem blot for — Intet at faae. Den anden Modstand kan jeg ikke udtale mig bestemt kritiserende om nu; thi jeg veed ikke, under hvilken Form den vil fremtræde. Det skal jeg først høre af den ærede Ordfører. Derfor skal jeg ikke sige, i hvilken Grad den er besynderlig, men jeg skal kun sige, at jeg forstaar bedre den Tankegang, at de Herrer ønske at holde sig oppe paa deres gamle Standpunkt i denne Sag baade af Interesse for Forsvarsagen og af andre Hensyn. Jeg behreder ikke de Herrer, thi de ere ikke i Modstrid med deres tidligere Anskuelse. Jeg forstaar deres Stilling bedre; men dette at bekæmpe sine egne

Børn blot for Intet at faae, er den besynderligste Stilling, som man kan tænke sig, at et Parti kan indtage, og saa at gjøre det under saadanne Navne — ja, jeg tør ikke sige Skjældsord for den ærede Formand — men saadanne Udtryk om deres eget Princip, deres eget med Smerte fødte Børn, som at det er et Ulykke, at det er den fletteste Lov, der kan existere! Naar det endda kom i mildere Toner, og de ikke bare sig ad paa denne Maade. Jeg kan ikke se rettere, end at den besynderlige Politik, som disse Medlemmer have indledet i de senere Aar, naaer Toppunktet her ved deres Stilling til denne Sag, og hvad er det de Herrer ville naae? Hvad ville de naae i Alliance med den ærede Ordfører, eller hvad vil han naae i Alliance med dem? Hvad vil Standpunktet med de 7,400,000 Kr. naae med Standpunktet 9,300,000 Kr.? Ja, maaske mene de, at der kan være en eller anden Ubvei, saa at vi kunne komme over paa de halve Resultaters Standpunkt; men hvad have vi da? Det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds værge sig for Fremtiden, idet han ikke lagde videre Vægt paa det Finansielle og heller ikke lagde videre Vægt paa Gjenindkaldelsen. Det vil væsentlig hjælpe det ærede Medlem i kommende Dage; hvorvidt det vil hjælpe dem, der nu stemme med ham, til nogenfinde at naae en bedre Udsigt i alt Fald til en fortsat alvorlig Forhandling om denne Sag, det faae vi at se. (Holstein-Ledreborg: Alvorlig!) Ja, jeg vil indrømme, at de Herrer have Lov til at falde deres Forhandling med et ganske modfat Navn; det have de ærede Medlemmer fra Leire (Holstein-Ledreborg) og Stege (Bojsen) Ret til, det skal jeg ikke indvende Noget imod; men jeg skjønner ikke rettere end at baade denne Forhandling og Sagen selv er alvorlig nok.

Hvad nu vor Stilling angaar, da skal jeg bemærke, at, medens dette Forslag, saaledes som viist er, er Folkethingets Flertalsforslag op ad Dage — jeg vil indrømme med Hensyn til Formationen, at af Fodfolket er der taget Regimenter bort — saa maa de Herrer dog erkjende, hvad der ogsaa leilighedsvis er blevet erkjendt i Lands-thinget, at der gennem Spørgsmaal om Garnisonsforholdene og forskellige andre Spørgsmaal — der var jo ca. 50 Forslag, som hele Udvalget enedes om at stille — er viist paa de forskellige Punkter Villighed til at arbejde videre og se, om man kan naae hinanden under en fortsat Forhandling. — Dette Forslag, her foreligger, giver os en Hær paa 21 Liniebatailloner, 24 Forstærknings- og Væbningsbatailloner, altsaa en Hær paa 45 Batailloner; det giver os et Rytteri paa 13 Eskadroner, det giver os et Feltartilleri paa 17 Batterier, og det giver os et Fæstningsartilleri paa 12 Kompagnier — Væbningen og Bornholms Væbning medtagne — og det giver os Ingenieurkorps paa 4 Linie- og 4 Forstærkningskompagnier (Dinesen: Ja, det